

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 11. Petrus Capuanus, Legatus in Francia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

Sæcul. XII.
A. C. 1199.

S. Stephani & Circumcisionis interfuerint, ea conditione, ut Distributiones cessent, si antiquam perditorum hominum impudentiam & improbitatem dissimularent. Credibile est, illam licentiam ad tempus fuisse pressam; sed constat, non fuisse penitus abolicam, cum Fatuorum insolentiam adhucdum post annos ducentos & quadraginta toleratam legamus.

§. XI.

Petrus Capuanus Legatus in Francia.

*Innoc. lib. I.
ep. 230.*

Richardus Rex Angliæ, Episcopo Lexovienfi & quodam Doctore, nomine Garnerio, Romam missis, querelas ad Innocentium Papam detulerat, contra Ducem Austriæ, quod se captivum ad Redemptionis pretium dandum compulisset, contra Regem Navarræ, quod quasdam suæ Ditionis urbes præter fas occupasset, & contra Regem Franciæ, de quo querebatur, quod sibi, in Bello sacro absenti, oppida detraxisset, & plura alia intulisset damna. Quidam scientiarum Doctor, de S. Lazaro dictus, a Rege Franciæ Romam missus, Dominum suum contra omnia, a Richardo Rege objecta, in Judicio Papæ egregie tuebatur; quia vero uterque Principum Legatus

gatus mandata necessaria ad negotium, per viam Juris perficiendum, non habebat, promisit Papa, quod rebus Italiae Siciliaeque compositis, in Franciam profecturus esset, aut saltem Legatos suos, ad litem definiendam, missurus. Ubi Petrus Capuanus, promissa Pontificis executurus, in Franciam pervenit, ad pacem inter Reges reducendam animum adjecit, effecitque, ut Colloquium indiceretur, quod in utriusque Regni limite, medio ferme mense Januario anno millesimo centesimo nonagesimo nono, in quodam loco inter oppida Andelium & Vernonem sito, habitum est. Adfuere plurimi Episcopi, Abbates, Proceres, alique viri tum Ecclesiastici tum Laici (*). Pax tamen ad effectum perducere minime potuit; tantum Induciae ad quinquennium nudis verbis promissae, quas Papa post tres menses approbavit confirmavitque. Sed vix tribus illis mensibus servatae sunt.

Tum

(*) Non nulli Protestantes, Summorum Pontificum famam acerbissime lacerantes, si aequitatem amarent, attendere deberent, Papam sapissime non tam Judicis officium in causis Principum Regumque occupasse, quam summos orbis Monarchas Sacrae Sedis arbitrio se ipsos sponte subjecisse.

Hist. Eccles. Tom. XVIII.

L I

Sæcul. XII.
A. C. 1199.

*1. ep. 345. 346
Rog. p. 790.
Aquicinct.
an. 1199.
to. 10. Conc.
p. 7.*

*Inn. 2. ep. 23.
24. 25.*

Sæcul. XII.

A.C. 1199.

*to. II. Conc.**p. II.**Gest. Inn.**n. 51.*

Tum Legatus ad Ingeburgem Regi-
nam Philippo Regi reconciliandam nul-
lum non movit lapidem; sed cum toto
hoc anno actum egisset, Concilium Di-
vione in Ecclesia S. Benigni celebrari
jussit, cui præfuit, Archiepiscopis, Lug-
dunensi, Remensi, Vesuntino, & Vien-
nensi, præterea Episcopis octodecim, ac
multis Abbatibus, quos inter Clunia-
censis & San-Dionysianus in Francia e-
minebant, præsentibus. Hoc Conci-
lium, cui in Festo S. Nicolai sexta die
Decembris initium datum, septem die-
bus continuatum est. Rex vero, cum
non dubitaret, Legatum contra se Cen-
suris Ecclesiasticis usurum, nuncios suos
ad Papam appellare jussit, & Legato vi-
sum est, ad tempus sententiam differ-
re, non ut Appellationi morem gereret,
sed ut mandata Pontificis in alio loco
commodius exequeretur. Nam paucis
post diebus, Viennæ in Delphinatu, quæ
Provincia tunc Imperio subjecta erat,
multis Archiepiscopis, quos inter non
nulli de Regno Franciæ erant, convoca-
tis, ipsis præsentibus, sententiam Inter-
dicti Ecclesiastici in omnes ditiones Regi
subjectas promulgavit, additis ad omnes
Præsules mandatis; sub pœna suspen-
sionis hanc Censuram servarent.

§. XII.